

KOMISJA TURYSTYKI ŻEGLARSKIEJ
Z.G. PTTK - WARSZAWA

BIULETYN

WARSZAWA CZERWIEC 2007

NR 16

**KOMISJA TURYSTYKI
ŻEGLARSKIEJ**
POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-
KRAJOZNAWCZE
ZARZĄD GŁÓWNY
00-075 WARSZAWA ul. SENATORSKA 11
<http://ktz.pttk.pl/> , ktz@pttk.pl

Skład Komisji Turystyki Żeglarskiej PTTK XVI Kadencji

Kozanowski Edward	Przewodniczący	Bydgoszcz	0-502 155.083 pttk.klub.pow@wp.pl
Mulka Leszek	Wiceprzewodniczący	Oleśnica	0-694 390.262 polskieszlakiwodne2@interia.pl
Skóra Wojciech	Wiceprzewodniczący	Dąbrowa Górnicza	0-501 583.689 wojtek.skora@interia.pl
Kalinowska Barbara	Sekretarz	Warszawa	0-22 826 22 51 w.120 0-608 531.511 barbara@pttk.pl
Czudowski Paweł	Skarbnik	Gniezno	0-602 262.243 pcelec@po.onet.pl
Czerny Mirosław	Rzecznik prasowy	Warszawa	0-604 263.769 polskieszlakiwodne@interia.pl
Grzemski Maciej	Członek	Olsztyn	0-602 829.590 maciek@bron.pl
Łagiewski Wiesław	Członek	Łódź	0-509 958.984
Warszycki Tadeusz	Członek	Pionki	0-509 367.619

Spis treści

Wstęp		4
Seminarium „Wodne Szlaki Turystyczne”	Andrzej Tereszkowski	5
Zasady prawne uprawiania sportu, rekreacji i turystyki na akwenach śródlądowych	Jan Pyś	11
Sesja „Blżej wody” we Wrocławiu	Leszek Mulka	17
Niemieckie oznaczenia szlaków wodnych GELBE WELLE – ŻÓŁTA FALA	Mirosław Czerny	20
I Wiosenne Turystyczne Regaty Długodystansowe „WIOSNA 2007”	Leszek Mulka	24
Szkolenia instruktorów ISSA	Wojciech Skóra	25
Konkurs fotograficzny Komisji Turystki Żeglarskiej ZG PTTK „NA ŻEGLARSKIM SZLAKU”		27
Ramowy program Kursu i Zlotu Przewodników Turystyki Żeglarskiej PTTK		30
Harmonogram rejsów morskich na jachcie „Syrenka” w sezonie 2007		32

Drodzy Przyjaciele !

Witamy w sezonie żeglarskim 2007.

Dla żeglarzy PTTK mamy przynajmniej kilka nowości.

Po dyskusjach nad różnymi rozwiązaniami, Zarząd Główny PTTK Uchwałą nr 186/XVI/2007 z dnia 12.05.2007 r. powołał z dniem 1 czerwca 2007 r. **Centrum Turystyki Wodnej PTTK**, jako jednostkę organizacyjną wspierającą programowo, szkoleniowo i organizacyjnie żeglarzy, kajakarzy, płetwonurków i innych wodniaków związanych z PTTK, na wzór podobnej jednostki od dawna wspierającej turystów górskich i narciarzy.

Przeszkolona została pierwsza grupa kadry żeglarskiej PTTK na stopień instruktora ISSA (International Sailing School Association). Jeszcze w tym roku planowane są następne szkolenia – pierwszeństwo mają osoby już posiadające uprawnienia instruktorskie PZZ i przodownicy turystyki żeglarskiej PTTK. Jest to pierwszy etap przygotowujący do uruchomienia szkoleń podstawowych ISSA *daily sailer*, dających certyfikat do uprawiania żeglarstwa rekreacyjnego i turystycznego w całej praktycznie Europie – i na wielu innych akwenach.

Coraz bardziej środowisko żeglarskie PTTK otwiera się na współpracę z innymi partnerami – w marcu przewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, Edward Kozanowski wraz z kilkoma innymi członkami komisji uczestniczył w „urodzinach” unikatowego, parowego rzeczno-holownika „Nadbór”, na zaproszenie wrocławskiej Fundacji Otwartego Muzeum Techniki. Dodać należy – będącej laureatem ostatniej edycji konkursu o Nagrodę Przyjaznego Brzegu. Przypominamy, iż każdy klub, każdy żeglarz zgłaszać może kandydatów w trwającej obecnie już czwartej edycji tego konkursu. Warto o tym pamiętać, testując na własnej skórze w czasie letnich wędrówek, gdzie są przyjazne wody, brzegi – i ludzie. W miarę możliwości certyfikaty nominacji do Nagrody przekazywać będziemy jeszcze w czasie sezonu – i przy jego podsumowaniach w różnych częściach kraju.

W dniach 8-10 czerwca, w ramach Roku Szlaków Turystycznych PTTK oraz III Bydgoskiego Jarmarku Wodnego byliśmy współorganizatorami seminarium na temat turystycznych szlaków wodnych Polski. Z załączonego niżej sprawozdania wynika, iż spotkali się ludzie z różnych części Polski, reprezentujący nie tylko żeglarzy, ale i inne środowiska, istotne dla nas instytucje. Wiele podjętych tam tematów kontynuować chcemy w pracach Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, Centrum Turystyki Wodnej PTTK oraz we współpracy z innymi partnerami. Przedstawiamy tu jedno z wystąpień – dyrektora Urzędu Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu, dr Jana Pysia, na temat obowiązujących obecnie na szlakach wodnych przepisów. Dodać należy, iż prowadzi on jeden z najbardziej użytecznych serwisów na temat dróg wodnych Polski, umożliwiający także zapoznanie się z bieżącymi prognozami pogody, ograniczeniami w ruchu na drogach wodnych itd.

By nie przeciągać tego wstępu, bo wszyscy myślami jesteśmy już na wodzie

– życząc udanych letnich wędrówek i sukcesów na regatach.

Czekając na relacje z nich. A także zdjęcia, zarówno dokumentalne, jak i artystyczne, w związku z konkursem, który ogłaszamy.

Mirek Czerny

Seminarium

Wodne szlaki turystyczne

Bydgoszcz
8 - 10 czerwca 2007

W ramach Roku Szlaków Turystycznych PTTK oraz Trzeciego Bydgoskiego Jarmarku Wodnego zorganizowane zostało **seminarium na temat WODNYCH SZLAKÓW TURYSTYCZNYCH** w dniach 8-10 czerwca 2007 roku.

Organizatorami seminarium byli:

- **Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze** (nowo powstałe Centrum Turystyki Wodnej PTTK, Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK oraz Oddział PTTK przy POW w Bydgoszczy),
- **Fundacja „Kanał Bydgoski”**,
- **Bydgoska Lokalna Organizacja Turystyczna „BYLOT”**.

Do udziału zaproszono żeglarzy i kajakarzy, przedstawicieli środowiska naukowego, samorządu terytorialnego, instytucji zajmujących się gospodarką wodną i żeglugą śródlądową z **Trójmiasta, Warmii i Mazur, Wrocławia, Bydgoszczy, Łodzi, Warszawy, Dąbrowy Górniczej, Czarnkowa**. Reprezentowali oni między innymi **Sejm RP, Politechnikę Gdańską i Wrocławską oraz Wyższą Szkołę Gospodarki z Bydgoszczy, Fundację Otwartego Muzeum Techniki i Fundację „Kanał Bydgoski”, Urząd Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu, władze, komisje i oddziały Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego oraz Polskiego Związku Żeglarskiego, Związek Miast i Gmin Nadnoteckich, Bydgoską Lokalną Organizację Turystyczną - a także media.**

Ze względu na termin, z jednej strony związany z obchodami Roku Szlaków Turystycznych, zaś z drugiej strony – licznymi w czerwcu innymi imprezami turystycznymi – frekwencja była mniejsza od oczekiwanej. Mimo tego udało się zrealizować założenie, iż nie będzie to ani impreza lokalna – bydgoska, ani ograniczona tylko do środowiska PTTK.

Spotkały się osoby zainteresowane rozwojem w Polsce turystyki wodnej. Przekonujący, iż ważne jest nie tylko zapobieganie powodziom i suszom, poprawianie gospodarki ściekowej, ochrona przyrody – ale i danie szansy turystyce po wodzie i na brzegach wód, rekreacji i sportom wodnym. Bydgoszcz jako miejsce spotkania wybrana została nie przypadkiem – tu już w XVIII wieku wytyczono szlak, mający połączyć ówczesne wodne „autostrady” – Wisłę z jej dopływami, Noteć i Wartę, Odrę – i drogi wodne prowadzące do Berlina, Amsterdamu, Antwerpii, Paryża...

Część uczestników przyjechała już 8 czerwca, by wziąć udział w programie uzupełniającym – **Trzeciego Bydgoskiego Jarmarku Wodnego**. Miejsce: Rybi Rynek - wodne centrum Bydgoszczy, 11,5 km drogi wodnej Wisła-Odra. Do późnej nocy trwały występy zespołów szantowych, barka MANTA oraz projekcje filmów o tematyce wodnej na barce NASSTASIA.

Obrady seminarium odbywały się w sobotę, 9 czerwca, od g. 10.00 do 17.30 w jednym z najnowocześniejszych europejskich waterfrontów, budynku **BRE Banku** na ul. Grodzkiej, obok Rybiego Rynku, w Bydgoszczy. Za oknami „spichlerza” gromadzącego dziś nie zboże, lecz pieniądze, świetnie wkomponowanej w lokalny pejzaż siedziby BRE Banku, goszczącego ekspertów od turystyki wodnej, trwał w tym czasie III Bydgoski Jarmark Wodny. Przy Rybim Rynku na Brdzie „parkowały” statki, jachty i łodzie nie tylko pod polską banderą. Wszyscy zresztą spotykali się w czasie koncertów, nie tylko szant, na wieczornej, wodnej paradzie i przy innych okazjach. Na statku szkolnym Zespołu Szkół Żegluga Śródlądowej z Nakła, noszącym imię Władysława Łokietka, zobaczyć można było prezesa Fundacji „Kanał Bydgoski” w rytm irlandzkiej muzyki tańczącego z... autentyczną Indianką.

W części naukowej spotkania zajmowano się poważniejszymi problemami. Była to dość wyjątkowa okazja wymiany poglądów osób różnych profesji, których łączy woda.

Seminarium otworzył, witając zebranych gości, kol. **Andrzej Tereszkowski**, członek Zarządu Głównego PTTK i pełnomocnik ds. inaugurującego w czerwcu działalność Centrum Turystyki Wodnej PTTK, przekazując następnie prowadzenie obrad kol. **Mirosławowi Czernemu**, reprezentującemu zarówno Centrum Turystyki Wodnej, jak i Komisję Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK.

Jako pierwszy wystąpił **Sławomir Jeneralski**, poseł na Sejm, przedstawiciel Sejmowej Komisji Infrastruktury - na temat ograniczeń wykorzystania śródlądowych dróg wodnych w Polsce dla żegluga turystycznej oraz działalności legislacyjnej naszego parlamentu, związanych z gospodarką wodną i turystyką. Poseł Sławomir Jeneralski nie tylko zdawał relację z prac legislacyjnych ostatniego czasu, w tym znoszących zbędne formalizmy dla użytkowników mniejszego sprzętu pływającego, ale i zdradzając nieco o dalszych planach. Jednocześnie deklarując się, iż swój „lokalny patriotyzm” wiąże nie tylko z Bydgoszczą i województwem kujawsko-pomorskim, ale i turystyką wodną w całym kraju.

O współpracy samorządów terytorialnych nad Notecią oraz innych partnerów w celu zagospodarowania turystycznego Szlaku Noteci mówił **Franciszek Strugała**, prezes Związku Miast i Gmin Nadnoteckich, Burmistrz Miasta Czarnków. Najbardziej ucieszyła obecnych informacja o przygotowaniach do budowy blisko dziesięciu profesjonalnych marin i przystani, które radykalnie podniosą komfort turystyki wodnej między Odrą i Wisłą. Prezes i burmistrz dawał przykłady licznych, ciągle za mało wypromowanych atrakcji na brzegach – od Festiwalu Bliźniaków, (wymyślonego sporo wcześniej, niż przed ostatnimi wyborami) po czarnkowski browar, położony tuż nad wodą, jeden z nielicznych produkujących piwo lokalne, nie zaś „globalne”. Były liczne przykłady, jak wiązać można turystykę wodną z „lądowną”, ile jest wymagających promocji miejsc i wydarzeń.

Prof. **Adam Bolt** z Politechniki Gdańskiej, koordynator międzynarodowego projektu InWater, z szerszej perspektywy przedstawił założenia i efekty programu służącego rewitalizacji międzynarodowej drogi wodnej E-70. Profesor wyjaśniał, jak udało się zachęcić Unię Europejską, Niemcy, Litwę, Obwód Kaliningradzki – i włodarzy polskich wód – by odnowić i promować Międzynarodową Drogę Wodną E-70, przynajmniej od Berlina, przed Bydgoszcz i Elbląg do Kaliningradu (choć szlak ten można także mierzyć np. od Antwerpii po Kłajpedę). Jeszcze w czerwcu będzie kolejne spotkanie marszałków województw położonych na tym szlaku, z Lubuskiego, Wielkopolski, Kujawsko-Pomorskiego, Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego, widzących w ożywieniu tego szlaku jedną z szans na rozwój turystyki – zarówno miejsc będących „klejnotami koronnymi” Polski, jak i przez

lata zapomnianych. W ubiegłym roku odbył się rejs "ŁOKIETKA" od Bydgoszczy do Berlina, z udziałem przedstawicieli instytucji, organizacji i samorządów zainteresowanych projektem (z ramienia PTTK uczestniczył kol. Mirosław Czerny) zaś w czerwcu tego roku organizowana jest jego druga część z Torunia do Krynicy Morskiej. Mimo zainteresowania i udziału w InWater przedstawiciele Kaliningradu rejs tam nie zakończy się. Nie w Kaliningradzie, lecz Moskwie i Warszawie zapaść muszą decyzje o odblokowaniu Zalewu Wiślanego dla żeglugi i turystyki.

Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu, dr **Jan Pyś**, omówił obecne przepisy obowiązujące uczestników żeglugi w Polsce, w tym turystycznej, jednocześnie przybliżając zadania Urzędów Żeglugi Śródlądowej i Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej. Nadmienić należy, iż dr Pyś stworzył jeden z najbardziej dziś użytecznych portali i newsletterów o polskich drogach wodnych (publikując także szereg tekstów osób zajmujących się turystyką wodną w PTTK).

Dr **Stanisław Latek**, członek Zarządu Głównego Polskiego Związku Żeglarskiego i przedstawiciel naszego kraju w **European Boating Association**, porównywał stan szlaków wodnych i warunki korzystania z nich w Polsce i w zachodniej Europie, informując jednocześnie o bogactwie instytucji i organizacji zajmujących się w Europie udostępnianiem dla turystów i promocją szlaków wodnych. Przypomnił też inicjatywy związane z szerszym włączeniem Polski w europejską turystykę wodną, w tym operację „**Powitania UE na polskich wodach**” z roku 2004, wspólnie firmowaną przez PTTK i PZZ czy też zorganizowaną w Parlamencie Europejskim wystawę i konferencję na temat wirtualnej podróży szlakami wodnymi z irlandzkiego Limeric do Kijowa, nad Morze Czarne i z powrotem szlakiem Dunaju. Prezentacja ta obejmowała także odcinki Berlin-Bydgoszcz oraz Bydgoszcz-Brześć nad Bugiem, opisane z udziałem kolegów Stanisława Latka (PZZ) oraz Mirosława Czernego (PTTK).

O zabytkach hydrotechniki Polski i innych krajów oraz ich znaczeniu dla kreowania oferty turystycznej mówił prof. **Stanisław Januszewski** z Politechniki Wrocławskiej, twórca **Fundacji Otwartego Muzeum Techniki** we Wrocławiu, mającej „na stanie” zabytkowy parowiec, pływający dźwig, wiekową barcę – gdzie w ramach rekonstrukcji urządzono także sale seminaryjne i wystawowe. Profesor wywodził, jak wyjątkowymi atrakcjami turystycznymi mogą być w Polsce zabytki hydrotechniki – unikaty w rodzaju Kanału Elbląskiego, z jedynymi czynnymi dziś w Europie pochylnikami, pozwalającymi na „pływanie” statków pod górę i w dół na szynach. Jakie bogactwo myśli technicznej i dorobku cywilizacyjnego kryje się w dawnych śluzach, młynach wodnych, elektrowniach, jaki wpływ nie tylko w przeszłości na rozwój miast i regionów nad wodami śródlądowymi miał racjonalny i „przyjazny” stosunek do wodnych szlaków i innych akwenów. Można było nie tylko usłyszeć, ale i zobaczyć w czasie prezentacji, z jakim pietyzmem do wodnych zabytków podchodzi się na świecie – bo często dalej służą swym dawnym celom, także chroniąc przed suszami i powodzią, ale i przyciągając turystów, stanowiąc nie tylko ważną część materialnego dorobku ludzkości – ale i świetny biznes.

Część uczestników seminarium żałowała, iż nie było szans zobaczyć „**Kuny**” – ponadstuletniego wiślanego lodołamacza, w ostatnich latach wydobytego z mułu portu w Gorzowie Wielkopolskim i wyremontowanego. Kapitan lodołamacza, **Jerzy Hopfer**, w tym czasie prowadził wodnych turystów z różnych krajów Europy po Warcie, gdzie ich pilotował już od Berlina, przekazując część z nich w Santoku kapitanowi **Grzegorzowi Nadolnemu**, prowadzącemu dla europejskich wodniaków „Łokietkiem” **Flis Notecki** – nie tylko Notecią, ale i Kanałem Bydgoskim - by po udziale w Bydgoskim Jarmarku Wodnym decydowali, czy dalej popłyną w dół Wisły, po Zatokę Gdańską i Zalew Wiślany, Kanał Elbląski, czy też w górę Wisły, na Jezioro Włocławskie, by np. przez Warszawę popłynąć Narwią i Pisą na Mazury...

Bardzo interesujące były wystąpienia kol. **Leszka Mulki** (wiceprzewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK) z Wrocławia oraz kol. **Stanisława Wrońskiego** z Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Bydgoszczy, prezentujące historię węzłów wodnych Wrocławia i Bydgoszczy oraz ich znaczenia dla krajowej i międzynarodowej turystyki wodnej. Między oboma miastami jest wiele podobieństw w poszukiwaniu sposobów na lepsze zagospodarowanie ich węzłów wodnych oraz rozwijanie turystyki, sportów i rekreacji wodnej, także wiele podobnych problemów. Jednak zebrani zdecydowanie zazdrościli tym miastom, zamiast je krytykować. Jeśli seminarium będzie kontynuowane, jego uczestnicy na obrady i „wizje lokalne” właśnie we Wrocławiu będą chcieli spotkać się w przyszłym roku.

Specyfikę wytyczania i oznaczania dróg wodnych i szlaków kajakowych omawiali **Marek Lityński**, autor wielu przewodników oraz projektów związanych z wytyczaniem szlaków kajakowych oraz **Marian Jurak** z Warmińsko-Mazurskiego Oddziału PTTK, informujący zarówno o lokalnych jak i polsko-niemieckich przedsięwzięciach służących opisaniu i promocji szlaków kajakowych Warmii i Mazur. Była to inspiracja do dyskusji wskazującej, iż potrzebna jest jak najszersza współpraca służąca stworzeniu spójnego systemu znaków wynikających z przepisów o żegludze śródlądowej, turystycznych znaków ogólnych i stosowanych na potrzeby kajakarstwa oraz oznaczeń stosowanych w innych krajach – z uwzględnieniem także specyficznych potrzeb turystyki żeglarskiej i motorowodnej.

Kol. **Wojciech Borzyszkowski**, wiceprezes Polskiego Związku Żeglarskiego w swoim wystąpieniu deklарował nie tylko chęć współpracy w tej dziedzinie, ale i miejsce dla niej zaplanowane w czasie międzynarodowej konferencji przygotowywanej przez PZZ w czasie jesiennych targów turystycznych Tour Salon w Poznaniu.

Korzyści ze współpracy różnych środowisk i instytucji zainteresowanych turystyką wodną podkreślał także w swoim głosie kol. **Edward Kozanowski**, przewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, jeden z bydgoskich gospodarzy seminarium, także w czasie późniejszych rejsów z satysfakcją prezentujący możliwości i dorobek turystyki wodnej w tym mieście. W wystąpieniu głównie zwracał uwagę na potrzebę opracowania przez użytkowników szlaków wodnych tzn. kajakarzy, żeglarzy i motorowodniaków – informacyjnych znaków, które będą miały charakter uniwersalny – zaspakajający wymogi tych trzech środowisk. Z uwagi na próby znakowania szlaków przez gminy, stowarzyszenia, związki – następuje w tej dziedzinie duża dobrowolność, co grozi dezinformacją. Postawił wniosek, aby w najbliższym czasie z inicjatywy KTŻ ZG PTTK zorganizować spotkanie specjalistów spośród kajakarzy, żeglarzy, motorowodniaków mających doświadczenie i konkretny dorobek w znakowaniu szlaków wodnych dla potrzeb turystyki wodnej z zamiarem opracowania uniwersalnych – informacyjnych znaków ułatwiających żeglugę na szlakach wodnych Polski i Europy.

Kolejny wątek, pojawiający się w wystąpieniach i dyskusji, ważny zarówno dla turystów wodnych, lokalnych samorządów, środowiska naukowego i urzędów odpowiedzialnych za drogi i szlaki wodne – to opracowanie wzorcowych standardów na potrzeby stanic kajakowych, przystani jachtowych i portów pasażerskiej żeglugi śródlądowej, gwarantujących jakość i komplementarność usług.

Zdaniem uczestników seminarium obowiązujące przepisy i zwyczaje dostosowane są głównie do potrzeb śródlądowej żeglugi towarowej, symbolicznie jedynie istniejącej w Polsce (poniżej 1 % całego ruchu towarowego, gdy w innych krajach Europy przekracza to 10, nawet 20%). Z jednoczesnym pomijaniem potrzeb turystyki wodnej, krajowej i międzynarodowej = na statkach żeglugi pasażerskiej i mniejszych jednostkach. Ilustracją tej sytuacji jest np. zamykanie śluz „pod godzinach pracy” i w czasie weekendów, gdy jest największy ruch turystyczny, znacznie większe niż w innych krajach wymagania wobec osób zainteresowanych jachtingiem czy korzystaniem z popularnych w innych krajach barek turystycznych, niekorzystne dla żeglugi pasażerskiej przepisy i warunki kredytowe – w

porównaniu z udogodnieniami dla żeglugi towarowej i dla armatorów statków rybackich itd. Jak stwierdzili uczestnicy seminarium, ciągle za mało docenia się „turystykę po wodzie” - a objawy tego są liczne. Całe szczęście, iż śluzowi zazwyczaj w całej Polsce są życzliwi, i bez polecenia z Warszawy gotowi służyć otworzyć nawet „po robocie”. Ciągle trudne jest korzystanie w Polsce z barek mieszkalnych – to tak, jakby dla ich użytkowników domagać się procedur przewidzianych dla aut Formuły I, choć taka barka nie śmiga ponad sto kilometrów na godzinę, lecz płynie 5-7 kilometrów. W większości krajów Europy wymagania dla użytkowników takich jednostek można porównywać, lecz zwykłym rowerzystą. W efekcie barki mieszkalne i stateczki pasażerskie są wprawdzie w Polsce produkowane – lecz niemal wyłącznie na eksport.

Stwierdzono także, iż najbliższe lata są kluczowe dla turystyki wodnej – trwa realizacja wielu projektów zaplanowanych na lata 2007-2013, które mogą zarówno ułatwić, jak i utrudnić uprawianie tej turystyki, pojawiają się nowe projekty, w tym służące poszerzeniu polskiej oferty ogólnoturystycznej – i związanej z planowanymi na rok 2012 Europejskimi Mistrzostwami w Piłce Nożnej. Jednocześnie w całej Unii Europejskiej do roku 2009 opracowane mają być programy zagospodarowania dorzecza (w naszym przypadku – Wisły i Odry), które mają być następnie co 3 lata aktualizowane.

Dyskusje kontynuowane były już po zakończeniu seminarium, równoległe do koncertów organizowanych w ramach Bydgoskiego Jarmarku Wodnego na Rybim Rynku, w czasie wieczornego rejsu–parady na Brdzie, gdy uczestnicy seminarium płynęli statkiem „Władysław Łokietek” jak i następnego dnia, gdy ponownie z pokładu „Łokietka” zobaczyć można było najważniejsze i najbardziej atrakcyjne miejsca Bydgoskiego Węzła Wodnego, omawianego dzień wcześniej „w teorii”.

Za symbol efektów seminarium można uznać oczekiwania jak najszybszego udostępnienia wzajemnych kontaktów mailowych i telefonicznych oraz zbiorczej publikacji drukowanej i elektronicznej zbioru wystąpień – niezależnie od faktu, iż większość z nich była powielona dla uczestników seminarium. Wiąże się to także z faktem, iż wiele osób zainteresowanych turystyką wodną nie mogło wziąć udziału w seminarium, gdyż w tym samym czasie organizowali różnego typu przedsięwzięcia w innych częściach Polski.

Zebrani uznali za oczywiste, iż takie seminaria, pozwalające na konfrontację wiedzy, opinii i planów różnych środowisk zainteresowanych turystyką wodną, powinny być kontynuowane. Celowe byłoby jednak organizowanie ich przed rozpoczęciem sezonu, z lepszym przygotowaniem organizacyjnym i finansowym. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż pomysł seminarium zrodził się w czasie Targów „Wiatr i Woda” w końcu lutego tego roku, Centrum Turystyki Wodnej PTTK formalnie działa dopiero od 1 czerwca, nie posiadając jeszcze funduszy, etatów, lokalu etc. – zaś Komisja Turystyki Żeglarskiej PTTK ma również skromne możliwości organizacyjno-finansowe, można uznać seminarium za wielki sukces.

Podziękowania dla całego środowiska bydgoskiego, w tym **Fundacji „Kanał Bydgoski”**, **Bydgoskiej Lokalnej Organizacji Turystycznej oraz Oddziału PTTK przy Klubie POW w Bydgoszczy** - zaś imiennie dla **Andrzeja Tomczyka** (fundacja i BYLOT) i **Edwarda Kozanowskiego** (KTŻ ZG PTTK i Oddział PTTK) – doskonale wywiązujących się z roli gospodarza seminarium skierował **Andrzej Tereszowski**. Docenił również pracę kol. **Mirosława Czerneho**, nie tylko prowadzącego obrady, ale i przez wiele miesięcy przygotowującego seminarium, uzgadniającego wystąpienia, by tworzyły jak najbardziej kompletne omówienie problemów polskiej turystyki wodnej.

Jeszcze w czerwcu planowane jest w ZG PTTK robocze już **spotkanie w sprawach oznaczeń i promocji szlaków wodnych** (dla wielu uczestników interesujące było wskazanie na potencjał PTTK w wytyczaniu, znakowaniu, utrzymaniu i promocji szlaków turystycznych), jesienią zaś CTW PTTK planuje **spotkanie z udziałem przedstawicieli**

związków miast i gmin, działających już na wielu szlakach wodnych Polski (rozważyć można powiązanie tego spotkania z targami Tour Salon i konferencją PZZ).

Nadmienić należy, iż seminarium wykorzystane zostało do dalszej promocji konkursu o **Nagrodę Przyjaznego Brzegu**, którego już czwarta edycja trwa obecnie. Trafność idei tego konkursu potwierdzają powtarzane w czasie seminarium pytania, co można wspólnie zrobić, by polskie wody, polskie brzegi były bardziej przyjazne dla zagranicznych i krajowych zwolenników turystyki wodnej, dla osób żyjących na tych brzegach i chcących korzystać z możliwości rekreacji i sportu na wodzie. Dodać należy, iż seminarium było okazją do spotkania wielu Laureatów Przyjaznego Brzegu – i właśnie przyznane wcześniej nagrody dodatkowo mobilizowały, by na własny koszt przyjechać do Bydgoszczy, przygotowywać wystąpienia bez oczekiwania na honoraria itd.

Niemal równo z zakończeniem seminarium zaczęły się telefony i maile od osób na nim obecnych i nieobecnych, z prośbami o teksty wystąpień, udostępnienie wzajemnych kontaktów – a także po prostu podziękowaniami. Podsumowując – uznać należy, iż cele programowe seminarium w pełni zostały zrealizowane i potrzebna jest jak najszersza popularyzacja jego efektów.

PTTK zaś zyskało wielu nowych i przyjaznych partnerów dla idei przyjaznych wód i przyjaznych brzegów, którą chce realizować Centrum Turystyki Wodnej.

Andrzej Tereszowski

Pełnomocnik Zarządu Głównego PTTK
ds. Centrum Turystyki Wodnej PTTK

Zasady prawne uprawiania sportu, rekreacji i turystyki na akwenach śródlądowych

Jednym z naturalnych sposobów zachowania się człowieka jest obcowanie z wodą. Lubimy przebywać nad akwenami, ale także czynnie korzystać w różnych formach wodniackiego wypoczynku. Coraz częściej korzystamy z akwenów śródlądowych uprawiając sport, rekreację i turystykę wodną. Ten rodzaj aktywności człowieka zawsze był i jest regulowany licznymi zasadami prawa. Są to zarówno uprawnienia jak i obowiązki korzystających z wody. Powinniśmy znać swoje obowiązki tym bardziej, że głównym ich celem jest zapewnienie bezpieczeństwa wodniaków, jednak istotne są również prawa korzystających z wody. Wydaje się, że realizacja kilku określonych poniżej najistotniejszych uprawnień pozwoliłoby pełniej cieszyć się wodniackimi przyjemnościami.

Podstawową zasadą skierowaną do wszystkich, którzy zamierzają czynnie wypoczywać na wodzie jest prawo każdego do powszechnego korzystania z wód śródlądowych¹. Oznacza to, że każdy, kto pragnie uprawiać sport, rekreację i turystykę na śródlądowych wodach powierzchniowych ma prawo korzystać ze wszystkich akwenów publicznych to jest takich, które stanowią własność Skarbu Państwa bądź jednostek samorządu terytorialnego². Niestety to ogólnie sformułowane prawo jest mocno ograniczone innymi zasadami, o których wspomnę poniżej.

Kolejne ważne uprawnienie dla korzystających z akwenów śródlądowych wynika z obowiązku, jaki skierowany jest do właścicieli terenów leżących nad wodami. Właściciele tych obszarów obowiązuje zasada zakazu ograniczania dostępu do terenów nadbrzeżnych. Spływy kajakowe wymagają kontaktu z lądem, który jest niezbędny dla realizacji podstawowych czynności takich jak wodowanie, podnoszenie z wody jednostek pływających. Bez takiej możliwości trudno jest uprawiać turystykę wodną. Kajakarze najlepiej wiedzą, że jednym z istotniejszych utrudnień podczas spływów są ogrodzenia utrudniające dostęp do brzegów. Właściciele nieruchomości dla ochrony tak zwanej prywatności odgradzają swoje działki od akwenów. Robią to niezgodnie z zasadami. Ci z nich, którzy mają nieruchomości przyległe do wód objętych powszechnym korzystaniem, mają określone obowiązki - nie mogą grodzić nieruchomości w odległości do 1,5 m od linii brzegu, nie mogą zakazywać lub uniemożliwiać przechodzenia przez ten obszar, są zobowiązani zapewnić dostęp do akwenów w sposób umożliwiający korzystanie³.

Następnym przywilejem dla uprawiających sport, rekreację i turystykę wodną jest prawo do budowli wodnych, które nie utrudniają korzystania z akwenów. Nasze wodne szlaki turystyczne poprzegradzane są licznymi budowlami wodnymi regulującymi biegi rzek. Nierzadko urządzenia te stanowią ogromne utrudnienie dla spławu kajakowego. Budowle te wodniacy pokonują przenosząc mozolnie sprzęt pływający. Tylko korzystający z akwenów wiedzą ile pomysłowości i wysiłku wymaga przejście budowli wodnej, która nie ma żadnego urządzenia ułatwiającego to przejście. Przeszkody te mocno utrudniają przyjemność korzystania z wody a bywa - że są barierą nie do pokonania. W myśl obowiązujących zasad budowle hydrotechniczne piętrzące wodę oraz kanały i zbiorniki wodne, stanowiące przeszkodę dla turystyki wodnej, powinny być wyposażone w urządzenia umożliwiające przeprowadzenie łodzi i sprzętu turystycznego⁴.

¹ Art. 34 ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne DzU tekst jednolity z 2005 nr 239 poz.2019.

² Art. 10 ust. 2 ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne DzU tekst jednolity z 2005 nr 239 poz.2019.

³ Art. 27 i 28 ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne DzU tekst jednolity z 2005 nr 239 poz.2019.

⁴ § 128 rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane gospodarki wodnej i ich usytuowanie DzU z 1997 nr 21 poz.111.

Przedstawionych zostało kilka ogólnych zasad określających prawa wodniaków. Jak widać pełna ich realizacja korzystnie wpłynęła by na poprawę przyjemności korzystania z akwenów śródlądowych. Jednak wiemy najlepiej, że rzeczywistość odbiega nieco od określonego celu. Jak wyżej wspomniano oprócz jasno wskazanych praw wodniackich istnieje pewna szersza grupa zasad, którą również możemy nazwać uprawnieniem, niestety realizacja tego prawa wiąże się z wykonaniem przez wodniaków szeregu obowiązków. Uprawnienie to jest prawo do bezpieczeństwa na wodach.

Zasada bezpiecznego korzystania z akwenów dla uprawiających sport, rekreację i turystykę wodną składa się licznych grup przepisów. Grupy te można podzielić na dwie podstawowe kategorie. Jedna z kategorii dotyczy wszystkich akwenów śródlądowych druga dotyczy wyłącznie akwenów, które noszą status dróg wodnych.

Grupami przepisów dotyczących bezpieczeństwa korzystania z wód obowiązujących na wszystkich akwenach śródlądowych są:

- warunki organizowania żeglarstwa,
- przepisy dotyczące załóg,
- przepisy dotyczące statków.

Dodatkowo na akwenach mających status dróg wodnych obowiązują zasady:

- oznakowania, utrzymania i opłat za korzystanie z dróg wodnych,
- ruchu, postoju i wypadków na drogach wodnych,
- nadzoru nad żeglugą na drogach wodnych.

Warunki organizowania żeglarstwa

Organizowanie żeglarstwa należy w tym wypadku rozumieć jako organizowanie wszelkich przedsięwzięć polegających na stałej lub incydentalnej formie działalności w postaci sportu, turystyki i rekreacji na wodzie. W tej grupie przepisów znajduje się rozporządzenie w sprawie uprawiania żeglarstwa. Zostały tu określone ogólne zasady dotyczące wymogów sprzętu pływającego i jego wyposażenia, zasad ruchu żeglugowego, praw i obowiązków kapitana i członków załogi⁵. Innymi zasadami są przepisy określające warunków bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne⁶. Przepisy te określają m.in. warunki, jakie powinny spełniać przystanie oraz wskazują szczegółowe zasady bezpieczeństwa osób biorących udział w imprezach żeglarskich.

Oprócz ogólnych zasad określających warunki organizowania żeglarstwa istnieją zasady szczególne określające pewne szczególne uwarunkowania wiążące się z tego typu działalnością. Do tej części zasad należą np. reguły postępowania ze ściekami i odpadami komunalnymi powstałymi na statku. W tym przypadku odpadami komunalnymi są ścieki z kuchni, zmywalni naczyń, łazienek lub umywalni, pralni, a także fekalia, odpady organiczne i nieorganiczne pochodzące ze statkowych gospodarstw domowych i gastronomii statkowej⁷. Odpady statkowe powstałe podczas uprawiania żeglarstwa oddaje się do odpowiednich punktów na koszt armatora. Punkty te lokalizuje się przy nabrzeżach przeladunkowych, portach, przystaniach lub w innych miejscach zatrzymywania i postoju statków.

Również pewnymi szczególnymi zasadami przy organizowaniu żeglarstwa są reguły określające warunki uprawiania turystyki, sportu w strefie nadgranicznej. W myśl tych zasad imprezy wodniackie w strefie nadgranicznej mogą odbywać się do granicy państwowej tylko w porze dziennej tj. rozpoczynać się pół godziny po wschodzie słońca, a kończyć pół godziny

⁵ §16-21 rozporządzenia Ministra Sportu z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie uprawiania żeglarstwa DzU nr 105 poz. 712.

⁶ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne DzU nr 57 poz. 358.

⁷ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie warunków gromadzenia, przechowywania i usuwania odpadów i ścieków ze statków żeglugi śródlądowej DzU nr 104 poz. 973.

przed zachodem słońca. O zamiarze pływania w strefie nadgranicznej organizator imprezy powinien powiadomić właściwego miejscowo komendanta placówki Straży Granicznej nie później niż na 24 godziny przed rozpoczęciem planowanych imprezy⁸.

Przepisy dotyczące załóg

Kolejną grupą zasad bezpieczeństwa obowiązującą na wszystkich akwenach śródlądowych są przepisy regulujące wymogi dotyczące załogi statku. Jak rozstrzygają odpowiednie zapisy ustawowe statek musi mieć załogę w składzie i o kwalifikacjach zapewniających bezpieczeństwo żeglugi⁹, a uprawianie żeglarstwa wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem¹⁰. Od tych ogólnych zasad został wprowadzony pewien wyjątek. Określa on, że nie jest wymagane posiadanie dokumentów prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji bez napędu mechanicznego o długości kadłuba do 5 m lub o napędzie mechanicznym o mocy nieprzekraczającej 5 kW¹¹. Jak wszyscy wiemy, obecnie prowadzone są starania, aby ten wyjątek rozszerzyć dla jednostek o długości do 9, a nawet 12 m. Jednak ogólnie obowiązującą zasadą jest posiadanie przez członków załóg statków odpowiednich dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje. Ustalone zostały szczegółowe reguły dotyczące: kwalifikacji do uprawiania żeglarstwa, sposobu i trybu przeprowadzania egzaminów stwierdzających posiadanie odpowiednich kwalifikacji, wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminów¹². Prawo do prowadzenia szkoleń, przeprowadzania egzaminów i wydawania dokumentów żeglarskich zostało nałożone na właściwy polski związek sportowy. W tym miejscu uzupełniając informacje dotyczące kwalifikacji załóg można wspomnieć, że istnieją różne uprawnienia dla zajmujących się żeglugą w sposób amatorski i uprawiających żeglugę zawodową. Oznacza to, że żaden kapitan barki nie może wykorzystywać swoich uprawnień dla rekreacji i sportu. Osoby posiadające zawodowe uprawnienia do kierowania statkami żeglugi śródlądowej mogą starać się o uzyskanie bez konieczności odbycia szkolenia i zdania egzaminu uprawnienia sternika motorowodnego w odpowiednim związku żeglarskim¹³.

Przepisy dotyczące statków

Następną grupą zasad bezpieczeństwa na wodach są przepisy regulujące wymogi dotyczące statków. Zasadniczą regulacją w sprawie bezpieczeństwa sportowo-rekreacyjnych jednostek pływających są przepisy określające zasadnicze wymagania przy projektowaniu i budowie, w tym skuterów wodnych. W tym akcie prawnym zostały określone m.in. wymagania dotyczące emisji spalin, emisji hałasu¹⁴.

Kolejne zasady dotyczące statków używanych dla sportu i rekreacji wynikają z reguł dotyczących ich rejestracji. Podobnie jak w zasadach określających kwalifikacje tak i tu określony został wyjątek, który wyłącza stosowanie zasad dotyczących rejestracji. Rejestracji podlegają wyłącznie statki używane do uprawiania sportu lub rekreacji, o długości kadłuba

⁸ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie warunków uprawiania turystyki, sportu, polowań i połowu ryb w strefie nadgranicznej DzU nr 94 poz.653

Art. 35 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity Dz.U.z 2006 nr 123 poz.857

¹⁰ Ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej tekst jednolity DzU 2001 nr 81 poz.889.

¹¹ Art. 53a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej tekst jednolity DzU 2001 nr 81 poz.889.

¹² Rozporządzenie Ministra Sportu z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie uprawiania żeglarstwa DzU nr105 poz.712 zm. DzU nr 151 poz.1088.

¹³ Art. 35 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity Dz.U.z 2006 nr 123 poz.857 w związku z § 6 ust 3 rozporządzenia Ministra Sportu z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie uprawiania żeglarstwa DzU nr 105 poz. 712.

¹⁴ Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 listopada 2004 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla rekreacyjnych jednostek pływających DzU nr 258 poz.2584.

powyżej 5 m lub o napędzie mechanicznym o mocy silników większej niż 5 kW. Rejestr takich statków prowadzi właściwy polski związek sportowy. Do złożenia wniosku o wpis statku do rejestru jest obowiązany armator niezwłocznie po wybudowaniu lub nabyciu statku w kraju albo po przybyciu statku do kraju w przypadku nabycia go za granicą. Po wpisaniu statku do rejestru organ rejestracyjny związku sportowego wydaje dokument, stanowiący dowód polskiej przynależności statku oraz potwierdzający zdolność statku do żeglugi śródlądowej na podstawie przeglądów technicznych przeprowadzonych przez właściwy polski związek sportowy. Za przeglądy techniczne armator ponosi opłaty. Statek wpisany do rejestru odpowiednio oznacza się. Rejestr statków składa się z ksiąg rejestrowych, oddzielnie dla statków o napędzie mechanicznym, bez napędu mechanicznego lub mogący posiadać pomocniczy napęd mechaniczny. Dokumenty potwierdzające rejestrację statku wydane do dnia wejścia w życie rozporządzenia zachowują ważność do czasu, na który zostały wydane, nie dłużej jednak niż do 31 października 2008 r.

Przeglądy techniczne i dokumenty potwierdzające zdolność żeglugową to kolejne zasady dotyczące statków. Statek może być używany w żegludze śródlądowej, jeżeli odpowiada wymaganiom bezpieczeństwa Statek i jego stałe urządzenia podlegają nadzorowi technicznemu polskiej instytucji klasyfikacyjnej. Za równoważne z nadzorem nad budową statków przeznaczonych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji uważa się posiadanie przez taki statek oznaczenia "CE", stwierdzającego spełnienie wymagań bezpieczeństwa obowiązujących we Wspólnotach Europejskich. Ustalone zostały szczegółowe zasady określające zakres oraz warunki przeprowadzenia przeglądów technicznych statków bez napędu mechanicznego niezależnie od wielkości oraz o napędzie mechanicznym o mocy do 75 kW, o napędzie mechanicznym o mocy powyżej 75 kW na wodach śródlądowych innych niż śródlądowe drogi wodne. Wszystkie statki podlegają przeglądom zasadniczym, okresowym, doraźnym. Z zasadniczych przeglądów technicznych zwolnione są statki nowo zbudowane, posiadające oznaczenie CE jednak podlegają one przeglądom okresowym i doraźnym. Przeglądów jednostek dokonują inspektorzy polskich związków sportowych. Dokumenty z przeglądów technicznych statków wydane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu, na który zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 października 2008 r.

Kolejną regulacją, której celem jest bezpieczeństwo na wodach dotyczącą statków są przepisy wyposażenie statków żeglugi śródlądowej. Przepisy nie są skierowane bezpośrednio do statków sportowo-rekreacyjnych jednak są jedyną regulacją w sprawie stałego i ruchomego osprzętu jednostek pływających. Wydaje się, że rozporządzenie należy stosować przy przeglądach dokonywanych przez inspektorów związków sportowych. Tryb bardziej, że przepisy dotyczące sportu i rekreacji odwołują się do obowiązujących przepisów w sprawie wyposażenia jednostek pływających.

Oznakowania, utrzymania i opłat za korzystanie z dróg wodnych

Wskazywane powyżej zasady obowiązują na wszystkich akwenach śródlądowych. Jest także pewna szczególna grupa zasad obowiązujących na akwenach śródlądowych noszących status dróg wodnych. Na podstawie zasad ustawy o żegludze śródlądowej sport, rekreacja i turystyka została poddana pełnej jurysdykcji ustawy wyłącznie na drogach wodnych¹⁵.

Śródlądowe drogi wodne dzielą się na klasy, a w zależności od klasy, dzielą się na drogi wodne o znaczeniu: regionalnym, międzynarodowym. Klasę drogi wodnej określa się:

¹⁵ Rozporządzenie Ministra Sportu z dnia 9 sierpnia 2006 r. w sprawie przeglądów technicznych statków używanych na wodach śródlądowych do uprawiania sportu lub rekreacji Dz.U nr 149 poz.1081. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r.

¹⁶ Art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity DzU z 2006 nr 123 poz.857.

maksymalnymi parametrami statków, jakie mogą być dopuszczone do żeglugi, wielkością minimalnego prześwitu pod mostami, rurociągami i innymi urządzeniami krzyżującymi się z drogą wodną¹⁷. Szczegółowo kwestię klasyfikacji śródlądowych dróg wodnych oraz warunki eksploatacyjne i projektowe dla poszczególnych dróg wodnych określają przepisy rozporządzenia w sprawie klasyfikacji śródlądowych dróg wodnych¹⁸.

Śródlądowe drogi wodne należy utrzymywać w sposób zapewniający bezpieczną żeglugę. Utrzymanie śródlądowych dróg wodnych należy do Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej¹⁹. W Polsce jest 26 akwenów zaliczanych do dróg wodnych są to głównie największe rzeki systemy jezior i kanały żeglugowe²⁰. Za korzystanie łodzi wiosłowych lub innych statków służących do sportu i rekreacji z budowli wodnych na drogach wodnych będących pobiera się opłaty. Opłaty te zmieniają się corocznie²¹.

Bezpieczeństwo i zasady ruchu

Kolejne zasady obowiązujące na drogach wodnych to reguły bezpieczeństwa ruchu żeglugowego. Żeglugę na polskich śródlądowych drogach wodnych może uprawiać statek polski oraz statek obcy na warunkach i w zakresie określonych w umowach międzynarodowych. Z obowiązku korzystania z zasad zawartych w umowach międzynarodowych zwolnione są statki używane do uprawiania sportu lub rekreacji, bez względu na ich przynależność państwową. Statki sportowo-rekreacyjne o napędzie mechanicznym o mocy silników większej równej 75 kW mogą być dopuszczone do żeglugi na drogach wodnych dopiero po uzyskaniu świadectwa zdolności żeglugowej.

Drogi śródlądowe to akweny, na których szczegółowo zostały określone zasady ruchu i postoju statków. Kierownik statku uprawiającego żeglugę sportowo-rekreacyjną jest obowiązany stosować się do znaków, sygnałów oraz zasad ruchu i postoju na drogach wodnych²². Szczegółowo tę kwestię reguluje rozporządzenie w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych²³.

Szczególnym przypadkiem korzystania z dróg wodnych są wypadki w żegludze śródlądowej. Wypadek żeglugowy to zdarzenie związane z ruchem lub postojem statku, w wyniku którego nastąpiło uszkodzenie ciała powodujące rozstrój zdrowia lub śmierć człowieka, uszkodzenie mienia znacznej wartości albo poważną awarię w rozumieniu przepisów Prawa ochrony środowiska²⁴. W razie zaistnienia wypadku żeglugowego kierownik statku podejmuje niezwłocznie wszelkie działania zmierzające do ratowania ludzi i mienia oraz do ograniczenia rozmiarów szkody. Kierownik statku znajdującego się w pobliżu miejsca wypadku żeglugowego jest obowiązany udzielić pomocy w działaniach ratowniczych²⁵. Zasady postępowania w razie zaistnienia wypadku żeglugowego reguluje

¹⁷ Art. 42 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity DzU z 2006 nr 123 poz.857.

¹⁸ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie klasyfikacji śródlądowych dróg wodnych DzU nr 77 poz. 695.

¹⁹ Art. 43 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity DzU z 2006 nr 123 poz.857.

²⁰ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych dróg wodnych DzU nr 210 poz. 1786.

²¹ Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie wysokości stawek należności za korzystanie ze śródlądowych dróg oraz śluz i pochylni na rok 2007 MP nr 85 poz. 868.

²² Art. 44-47 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity DzU z 2006 nr 123 poz.857.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych DzU nr 212 poz. 2072.

²⁴ Art. 5 ust 1 pkt. 7) ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity DzU z 2006 nr 123 poz.857.

²⁵ Art. 53 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej tekst jednolity DzU z 2006 nr 123 poz.857.

rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu postępowania w związku z wypadkami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych²⁶

Nadzór nad żeglugą

Na drogach wodnych organami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa żeglugi są urzędy żeglugi śródlądowej. W Polsce jest osiem urzędów zajmujących się żeglugą²⁷. Do właściwości dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej należy m.in.:

- nadzór nad bezpieczeństwem żeglugi śródlądowej,
- przeprowadzanie inspekcji statków,
- weryfikacja ustalonej głębokości tranzytowej na szlaku żeglownym,
- kontrola przestrzegania przepisów dotyczących żeglugi na śródlądowych drogach wodnych, w portach, przystaniach i zimowiskach,
- kontrola stanu oznakowania szlaku żeglownego, śluz, pochylni, mostów, urządzeń nad wodami i wejść do portów,
- przeprowadzanie postępowania w sprawach wypadków żeglugowych,
- współdziałanie z innymi organami w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, ochrony środowiska, ochrony portów lub przystani, w tym wykonywania zadań obronnych i zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobiegania aktom terroru i likwidacji ich skutków,
- wydawanie przepisów prawa miejscowego,
- stosowanie przepisów karnych.

Pomimo tego, że w zasadzie istnieją odpowiednie regulacje właściwie kształtujące prawo do korzystania z akwenów śródlądowych wydaje się, że obecnie trudno jest mówić o zadawalającym stanie naszych wodnych szlaków turystycznych i korzystnej atmosferze panującej wokół tej dziedziny. Dlaczego mamy taki stan rzeczy i jak go zmienić. Wydaje się, że aby próbować rozpocząć korzystne zmiany w tym zakresie należy uczyć i upowszechniać idee obcowania z wodą. Ważną rolę w tym zakresie mają związki sportowe²⁸. Prawodawca dał im ogromny zakres uprawnień. Są właściwe m.in. do rejestracji statków, wystawiania dokumentów bezpieczeństwa żeglugi, inspekcji statków, wystawiania dokumentów kwalifikacyjnych i pobierania opłat za dokonywane czynności. Oręż związków sportowych jest znaczny. Polityka tych organizacji, posiadających autonomię i władzę, powinna zmierzać do upowszechniania w społeczeństwie, m. in. wśród decydentów, wodniackiej edukacji. Bezpośrednie działania związków sportowych w obszarach ich uprawnień ma istotne znaczenie dla dziedziny, którą administrują. Posiadane uprawnienia organizacji sportowych powinny przyczynić się do rozkwitu dziedzin, którymi się zajmują. Związki sportowe tworzone są przez osoby najlepiej znające problematykę sportu, rekreacji i turystyki wodnej, które czynnie uprawiają poszczególne wodniackie dyscypliny. Jednym ze wspaniałych przykładów kształtowania świadomości społecznej w dziedzinie edukacji wodniackiej jest seminarium w ramach Bydgoskiego Jarmarku Wodnego.

dr Jan Pyś

Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu

²⁶ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 22 stycznia 2002 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w związku z wypadkami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych DzU nr 17 poz. 161.

²⁷ Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie określenia siedzib i terytorialnego zakresu działania dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej DzU nr poz. 831 ze zm.

²⁸ Kluby sportowe, w liczbie co najmniej 3, oraz zawodnicy niezrzeszeni w klubach sportowych, w liczbie co najmniej 15, mogą zakładać związki klubów sportowych lub zawodników, zwane dalej „związkami sportowymi art. 8 ust 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej tekst jednolity DzU 2001 nr 81 poz.889.

Sesja „Blżej wody” we Wrocławiu

23 marca 2007 r. na holowniku parowym „Nadbór” w Otwartym Muzeum Techniki we Wrocławiu odbyła się sesja na temat przyszłości odrzańskiej drogi wodnej pod nazwą „Blżej wody”. Okazją do zorganizowania sesji była 60-ta rocznica podpisania polsko-holenderskiego kontraktu na budowę 22 holowników dla „Polskiej Żeglugi na Odrze”, które w 1949 r. przybyły na Odrę i otworzyły prawdziwie polską epokę żeglugi odrzańskiej. Jedynym zachowanym w Polsce, z utrzymanym napędem parowym, holownikiem żeglugi śródlądowej, zbudowanym w ramach tego kontraktu jest „Nadbór”. Jego wodowanie odbyło się w połowie kwietnia 1949 roku, a 24 lipca 1949 r. jego chrzest. Holownikowi nadano imię starosłowiańskie imię „Nadbór”. Pływał on po Odrze 35 lat. Przed likwidacją i pocięciem na złom uratowała go inicjatywa prof. Stanisława Januszewskiego, mająca na celu jego rewaloryzację i ekspozycję jako obiektu muzealnego. Od października 1999 r. „Nadbór” jest zacumowany w awanporcie śluzy Szczytniki przy Politechnice Wrocławskiej i pełni rolę statku-szkoły i statku-laboratorium oraz statku-muzeum jako pływający eksponat Otwartego Muzeum Techniki. Obok holownika „Nadbór” zacumowany jest w pełni sprawny dźwig pływający „Wróblin” z 1938 r. i kryta barka towarowa „Irena” z 1936 r., tworząc wyjątkowy i piękny zestaw muzealny.

Sesję otworzył prof. Stanisław Januszewski, który przedstawił ciekawą koncepcję Muzeum Odry, jako przestrzennej ekspozycji odrzańskiej, będącej jednym z działów Otwartego Muzeum Techniki. Referaty wygłosili także: Przewodniczący KTŻ PTTK Edward Kozanowski, Mirosław Czerny i Leszek Mulka z KTŻ, Ryszard Majewicz z Otwartego Muzeum Techniki i dr Jan Pyś - Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu.

Sesję zdominowała tematyka turystyczna. Aż 4 z 6 referatów było poświęcone turystyce wodnej. Przewodniczący KTŻ Edward Kozanowski omówił stan i perspektywy turystyki na polskich wodach śródlądowych. Kol. Mirosław Czerny przedstawił interesujący program dotyczący strategii polskich szlaków wodnych, w którym obszernie omówił cele i założenia programu oraz główne zadania związane z turystycznym zagospodarowaniem śródlądowych szlaków wodnych Polski.

Kol. Leszek Mulka wygłosił prelekcję na temat turystyki wodnej na Odrze wrocławskiej, w której przedstawił walory turystyczne Odry przepływającej przez aglomerację wrocławską oraz omówił praktyczne możliwości ich wykorzystania. Za główną przeszkodę w rozwoju turystyki wodnej na Odrze wrocławskiej uznał ograniczenia nawigacyjne Wrocławskiego Węzła Wodnego wynikające z wieloletnich zaniedbań (mielizny, przeszkody) oraz brak turystycznej infrastruktury, co zniechęca turystów polskich i zagranicznych do przybywania do Wrocławia. Obecnie szlak wodny, prowadzący przez bardzo atrakcyjne turystycznie centrum Wrocławia, jest praktycznie zamknięty dla żeglugi pasażerskiej i turystycznej. Szlak ten jest dostępny jedynie dla turystyki kajakowej i małych jachtów, po uzyskaniu wcześniejszej zgody od Urzędu Żeglugi Śródlądowej i RZGW. Prelekcja ta spotkała się z dużym zainteresowaniem uczestników sesji, których większość stanowili wrocławianie. W dyskusji podkreślano brak zainteresowania władz samorządowych Wrocławia udroźnieniem Wrocławskiego Węzła Wodnego i budową odpowiedniej infrastruktury turystycznej, co nie stwarza perspektyw dla rozwoju turystyki wodnej na Odrze wrocławskiej.

W kolejnym referacie „Wrocławski Węzeł Wodny - dziedzictwo techniczne dla turystyki” Ryszard Majewicz opowiedział o zabytkowych obiektach hydrotechnicznych

znajdujących się na terenie Wrocławia, będących dużą atrakcją dla turystów, szczególnie dla turystów wodniaków.

Na zakończenie Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu dr Jan Pyś wygłosił prelekcję o przyszłości Odry pt.: „Odrzańska Droga Wodna - z myślą o przyszłości”.

Sesji towarzyszyły wystawy, kiermasz książek Fundacji Otwartego Muzeum Techniki i szanty. Przy nabrzeżu była umieszczona ekspozycja plenerowa „Odra czasu pary”, a na dźwigu pływającym „Wróblin” wystawa „Wrocławski Węzeł wodny - dziedzictwo dla przyszłości”. Dużym zainteresowaniem wśród gości cieszyła się książka „Dziedzictwo morskie i rzeczne Polski”.

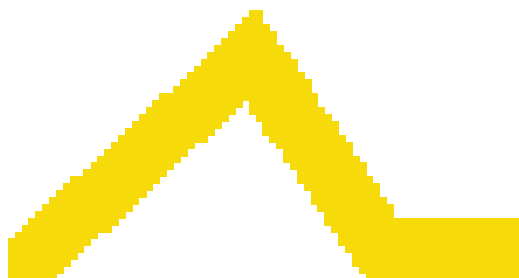
W sesji uczestniczyli goście z miast położonych nad Odrą, m.in. Szczecina i Kędzierzyna- Koźla, wśród nich dr Elżbieta Marszałek - Rektor Wyższej Szkoły Ekonomiczno-Turystycznej w Szczecinie. Pani Rektor Elżbieta Marszałek, jako inicjatorka i organizatorka Flisu Odrzańskiego, jest szczególnie zainteresowana ożywieniem Odry, by stała się tętniącym życiem turystycznym szlakiem wodnym, czemu dała wyraz zabierając głos w dyskusji.

Mimo nie najlepszych obecnie perspektyw dla turystyki wodnej w Polsce, powodowanych brakiem odpowiedniej polityki Państwa w zakresie turystycznego zagospodarowania i wykorzystania śródlądowych szlaków wodnych oraz obojętnością dla tych spraw władz samorządowych pojawia się wiele inicjatyw, głównie środowisk wodniackich, mających na celu ożywienie śródlądowych szlaków wodnych w Polsce, w tym tak ważnych szlaków jak Odra. Jedną z takich inicjatyw była właśnie sesja „Blżej wody”, która pokazała, że wspólne działania środowisk zainteresowanych gospodarczym i turystycznym wykorzystaniem Odry stwarzają szansę na poprawę sytuacji i uczynienie rzek Polski przyjaznymi dla turystów wodniaków.

Leszek Mulka

Niemieckie oznaczenia szlaków wodnych

GELBE WELLE – ŻÓŁTA FALA

“GELBE WELLE”, czyli “Żółta Fala”, to niemiecki system znaków informacyjnych związanych z turystyką wodną, obejmujący zarówno znaki o usługach technicznych dla wodniaków, ofercie noclegowo-gastronomicznej, jak i o atrakcjach oraz innych ofertach ogólnoturystycznych.

Towarzyszące na brzegach tablicom informacyjnym z takimi znakami logo „Żółtej Fali” jest jednocześnie gwarancją jakości usług – jak i formą powitania i serdecznego zaproszenia wodniaków.

Już od kilku lat znaki te stopniowo przekraczają Odrę, zarówno w indywidualnych przypadkach, gdy „Żółtą Falą” reklamuje się restauracja prowadzona przez polsko-niemieckie małżeństwo u zbiegu Odry i Warty, jak i gdy stosowane są szerzej w ramach polsko-niemieckich euroregionów. Przedstawiamy więc te znaki, które spotkać dziś można nie tylko za naszą zachodnią granicą.

Mirosław Czerny

Kontakt DTV

**Deutscher
Tourismusverband
Service GmbH**

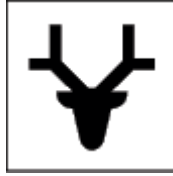
Bertha-von-
Suttner-Platz 13
53111 Bonn

Ansprechpartner
Ulrike Kräußlich
Tel. 0228/98522-18
Fax 0228/98522-28

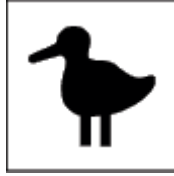
<http://www.gelbe-welle.de/>

Naturschutzgebiet

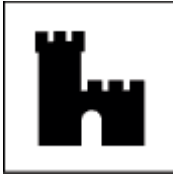
Wildpark

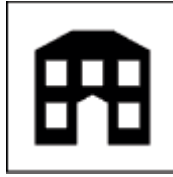
Vogelschutz-
gebiet

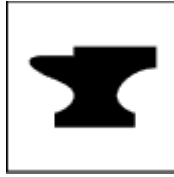
Anfang Wanderweg

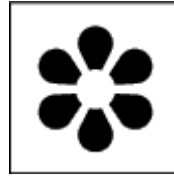
Schloss/Ruine

Historisches
Gebäude

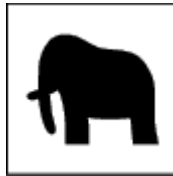
Handwerks-
betrieb

Öffentliche
Gartenanlage

Park

Tiergarten/Zoo

Information

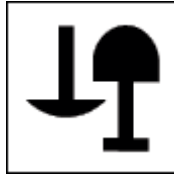
Museum

Aussichtspunkt

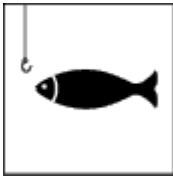
Denkmal

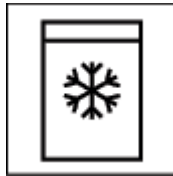
Industrie-
denkmal

Wasserstraßen-
denkmal

Angelmöglichkeit

Gefriertruhe

Sauna

Schwimmbad

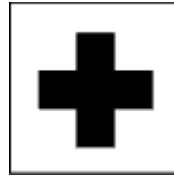
Strandbad

Spielplatz

Golfplatz

Unfallstation

Briefkasten
/Postamt

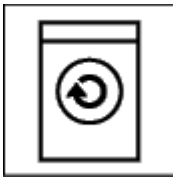
Bank
/Wechselstube

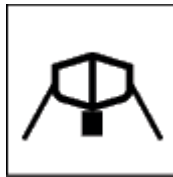
Lebensmittel-
geschäft

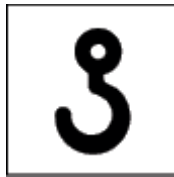
Kiosk

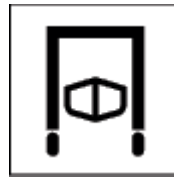
Waschanlage

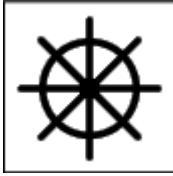
Schiffswert

Kran

Travel-Lift

Wassersport-
geschäft

Segelmacher

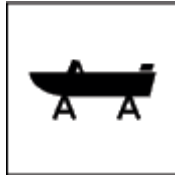
Einrichtung für
Körper-
behinderte

Schiffsvermietung
mit
Schiffsführer

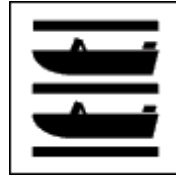
Fahrgastschiff

Bootslager an Land

Überdachtes
Bootslager an Land

Stapellager für
Boote

Werkstatt

Wohnwagenplatz

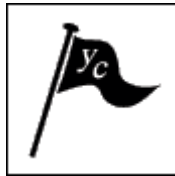
Camping- und
Wohnwagenplatz

Hafenmeister

Zoll

Yachtclub

Schiffs-
vermietung

Restaurant

Cafeteria/Imbiss

Gaststätte

Picknickplatz

Erholungsgebiet

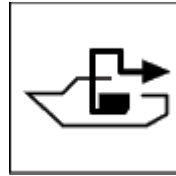
Campingplatz

Abfallbehälter

Fäkalientank-
Entsorgungs-
station

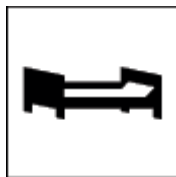
Fäkalientank-
Entsorgungsstation
alternativ

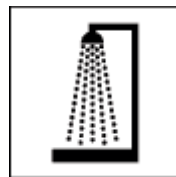
Chemikalienabfälle-
Entsorgungs-
Station

Altöl

Hotel

Dusche

Feuerlöscher

Rettungsmittel

Toilette

Herrentoilette

Damentoilette

Trinkwasser-
zapfstelle

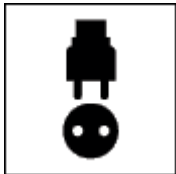
Öffentl. Telefon

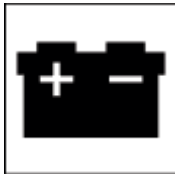
Tankstelle

Gasflaschen

Stromanschluss

Akkuladestelle

Aufblasbare Boote

Aufblasbare Flöße

Segelfahrzeuge

Mehrrumpfboote

Ruderboote und
Kanus

Segelsurfen

Schnellboote

Wasser-
motorräder

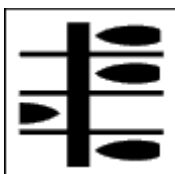
Festmacheboje

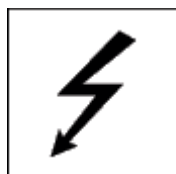
Erlaubnis zum
Ankern

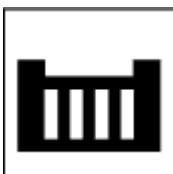
Erlaubnis zum
Festmachen

Yachthafen

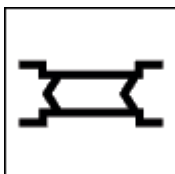
Hochspannungs-
leitung

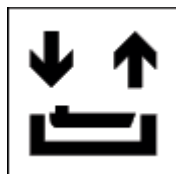
Wehr

Wehr alternativ

Schleuse

Schiffshebwerk

I Wiosenne Turystyczne Regaty Długodystansowe „WIOSNA 2007”

W dniach 26 -27 maja 2007 roku na Odrze, na trasie Wrocław - Wały Śląskie odbyły się I Wiosenne Turystyczne Regaty Długodystansowe „WIOSNA 2007”. Regaty zostały zorganizowane przez Wrocławski Okręgowy Związek Żeglarski i Zakładowy Klub Żeglarski „Energetyk”. Sponsorami imprezy było Biuro Sportu, Turystyki i Rekreacji Urzędu Miejskiego Wrocławia oraz Komisja Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego PTTK, która ufundowała nagrody dla zwycięskiej załogi w klasie jachtów kabinowych.

Regaty zostały rozegrane w dwóch klasach: Ostróda i jachty kabinowe. Zgodnie z programem regat odbyły się 4 wyścigi:

- I wyścig: rozlewisko poniżej Śluzy Rędzin - I linia WN,
- II wyścig: I linia WN - przepompownia i II linia WN,
- III wyścig: przepompownia i II linia WN - miejscowość Uraz,
- IV wyścig: Uraz - przystań ZKŻ Energetyk Wały Śl.

Ponadto w drugim dniu regat na trasie Wały Śl.- Uraz odbył się wyścig powrotny tzw. Kryterium Pełnego Wiatru.

W regatach wzięło udział 33 żeglarzy na 11 jachtach.

W klasie Ostróda **I miejsce** zajęła załoga jachtu „Klakier” z Jacht Klubu AZS (*Patryk Ciużyński, Andrzej Ciużyński*), **II miejsce** – załoga jachtu „Wariacja” z Harcerskiego Ośrodka Wodnego „Rancho” (*Marek Żurowski, Grzegorz Jateczyszyn, Krzysztof Wojniak*), **III miejsce** – załoga jachtu „Gul” (*Tadeusz Kopeć, Tadeusz Szymanowski, Anna Szymanowska*).

W klasie jachtów kabinowych **I miejsce** zajęła załoga jachtu Orion 154 z ZKŻ Energetyk (*Ireneusz Olbert, Grzegorz Paklerski, Maciej Szachowski*), a **II miejsce** – załoga jachtu Mikro - niezrzeszony (*Mirosław Kusak, Arkadiusz Kaczmarek*).

Kryterium Pełnego Wiatru wygrała załoga jachtu „Gul” z Jacht Klubu AZS (*Tadeusz Kopeć, Anna Szymanowska, Tadeusz Szymanowski, Podbielski Jacek*).

Zwycięska załoga w klasie jachtów kabinowych otrzymała puchary ufundowane przez Komisję Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego PTTK oraz piękne albumy Wiesława Jurewicza „Dwa żywioły”. Puchary i albumy zwycięskiej załodze wręczył wiceprzewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego PTTK Leszek Mulka.

Wszyscy uczestnicy regat otrzymali okolicznościowe dyplomy.

Leszek Mulka

Szkolenia instruktorów ISSA

Na zlecenie Centrum Turystyki Wodnej PTTK w dniu 4.06.2007 w siedzibie Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego w Warszawie odbyło się szkolenie wytypowanej grupy 11 Przewodników Turystyki Żeglarskiej PTTK na instruktorów ISSA – Międzynarodowego Stowarzyszenia Szkół Żeglarskich.

Szkolenie przeprowadził przedstawiciel ISSA Poland Tomasz Lipski. Było to pierwsze z cyklu szkoleń instruktorskich dla klubowej kadry żeglarskiej PTTK.

Zapraszam tych, którzy są Młodszy Instruktorami lub Instruktorami Żeglarstwa PZZ, posiadają tytuł Instruktora Rekreacji Ruchowej o specjalności żeglarstwo oraz mają stopień Przewodnika Turystyki Żeglarskiej PTTK na następne szkolenie, które odbędzie się w drugiej połowie października 2007 w Warszawie. Tych, którzy nie spełniają ostatniego z warunków zapraszam na Zlot i Kurs Przewodników Turystyki Żeglarskiej w Brodnicach w dniach 21-23.09.2007

Co to jest międzynarodowy patent ISSA ?

Międzynarodowe Stowarzyszenie Szkół Żeglarskich (International Sailing Schools Association) powstało w roku 1969 z inicjatywy jednej z większych szkół żeglarskich we Francji, Glenans. Założycielami Stowarzyszenia były również krajowe związki żeglarskie i szkoły z Wielkiej Brytanii, Francji, Włoch oraz Polski. ISSA współpracuje z Międzynarodową Federacją Żeglarską (ISAF).

Ideą Stowarzyszenia jest rozwój żeglarstwa oraz nadanie międzynarodowej rangi szkołom i organizacjom szkoleniowym działającym w zakresie żeglarstwa w poszczególnych krajach. ISSA promuje i wspiera instytucje uczące żeglowania.

Ambicją ISSA jest bycie forum dla nieskrępowanej wymiany pomysłów i koncepcji – z branży szkoleń żeglarskich – proponowanych przez ludzi z różnych zakątków Europy i świata. Wynikiem tego było opracowanie Certyfikatu Umiejętności Żeglarskich, który wydawany jest przez szkoły zrzeszone w Stowarzyszeniu. Certyfikat ten odpowiada podstawowemu poziomowi umiejętności żeglarskich niezbędnych do pływania po morzu. Odpowiednikiem tego certyfikatu jest nasz sternik jachtowy czy Day Skipper w Wielkiej Brytanii. Zgodnie z powszechną na Zachodzie (ale i nie tylko na Zachodzie) zasadą wolnego dostępu do morza dla obywateli, patent ten nie jest świadectwem uprawnień, tylko – co warto podkreślić – umiejętności.

Patent ISSA nie posiada ograniczeń co do akwenu, powierzchni żagla czy wielkości jachtu, jedyny warunek to pływanie rekreacyjne - niezarobkowe.

Na przykład w Chorwacji, patent ISSA może zastąpić certyfikat Voditelj Brodice. Jednak koszt uzyskania patentu ISSA jest zdecydowanie niższy, a procedura łatwiejsza. Certyfikat jest honorowany w Europie, USA, Australii, Nowej Zelandii.

Są trzy sposoby uzyskania międzynarodowego patentu ISSA – poziom pierwszy:

Kurs

Odbycie kursu prowadzonego przez szkołę żeglarską zrzeszoną w ISSA. W ramach takiego, kilkudniowego, kursu Uczestnik zostanie przeszkolony teoretycznie i praktycznie w zakresie wiedzy i umiejętności wymaganych przez standardy szkoleniowe ISSA. W trakcie całego kursu, Uczestnik jest poddawany ocenie egzaminatora i instruktora.

Egzamin eksternistyczny

Osoba uważająca, że posiada wymagane przez standardy szkoleniowe ISSA umiejętności i wiedzę, może przystąpić do jednodniowego egzaminu. Egzamin polega na

ocenie praktycznych umiejętności w trakcie jednodniowego pływania na jachcie morskim, jak również sprawdzeniu wiedzy teoretycznej.

Uznanie umiejętności i kwalifikacji

Osoby posiadające polski patent sternika jachtowego, wydany przez PZŻ, które odbyły rejsy morskie o długości powyżej 400 godzin, mogą uzyskać patent ISSA bez dodatkowego kursu i egzaminu. Przy czym nie ma znaczenia, czy był to jeden lub więcej rejsów, czy odbywał się przed uzyskaniem sternika jachtowego, czy po, czy osoba pełniła funkcję załogi, oficera czy kapitana.

Zapraszamy na rejsy i kursy organizowane przez nowopowstałe Centrum Turystyki Wodnej PTTK, bo najważniejsze to żeglować a posiadane certyfikaty powinny być potwierdzeniem kwalifikacji a nie uprawnień. Wszystkie formy zdobycia patentu ISSA są oczywiście dostępne dla uczestników rejsów i szkoleń a egzamin na patent ISSA możecie złożyć po każdym kursie.

Wszelkie informacje pod adresem kontaktowym

wojtek.skora@interia.pl

Tel. 0-501 583 689

Organizator szkolenia

Wojciech Skóra

Wiceprzewodniczący

Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK

REGULAMIN

Konkurs fotograficzny Komisji Turystki Żeglarskiej ZG PTTK
„NA ŻEGLARSKIM SZLAKU”
zorganizowany w ramach programu „Rok Szlaków Turystycznych PTTK”

I. Konkurs skierowany jest dla fotografujących pasjonatów żeglarstwa, będących członkami PTTK

Przedmiotem prac fotograficznych powinno być:

- pokazanie zatrzymanej w kadrze (szeroko pojętej) pasji żeglarskiej,
- pokazanie zabytków i urokliwych miejsc, jakie można spotkać na szlakach wodnych oraz walorów krajoznawczo – przyrodniczych z nią związanych.

Celem organizatorów konkursu jest rozwinięcie pasji fotografowania oraz utwalenie ulotnych chwil i wrażeń z żeglarskiego szlaku.

II. Terminarz konkursu:

- termin składania prac do: 30.09.2007
- termin rozstrzygnięcia konkursu: 31.10.2007
- spotkanie laureatów i wręczenie nagród : listopad 2007

III. Warunki konkursu:

1. Konkurs zorganizowany jest dla dwóch grup wiekowych:

- do lat 16,
- powyżej lat 16.

2. Konkurs podzielony jest na dwie formy techniki:

- fotografię tradycyjną,
- fotografię cyfrową.

IV. Warunki techniczne fotografii tradycyjnej:

1. Każdy z autorów może nadesłać do 10 fotografii w formacie min. 15 x 21 cm, max. 24 x 30 cm w dowolnej technice fotograficznej; fotografia czarno – biała, kolorowa, sepia
2. Na odwrocie każdego zdjęcia powinny być umieszczone: tytuł pracy, dane autora : imię, nazwisko, wiek, adres prywatny, telefon kontaktowy, adres koła/klubu, oddziału PTTK. Umieszczenie jakichkolwiek oznaczeń i znaków np. dat będzie dyskwalifikowało fotografię. Opisy zdjęć muszą określić datę powstania zdjęcia, miejsce i szlak na którym zostało wykonane.

V. Warunki techniczne fotografii cyfrowej:

1. Każdy z autorów może nadesłać do 10 fotografii pocztą elektroniczną lub przesyłką pocztową na płycie CD lub DVD. Prace w formacie JPG w wymiarach min. 124x768 pikseli i max. w plikach o wielkości nie przekraczającej 1MB należy nadsyłać w formie załączników do listu elektronicznego.
2. Umieszczenie jakichkolwiek oznaczeń i znaków np. dat będzie dyskwalifikowało fotografię. W treści e-maila należy podać tytuł pracy, dane autora: imię i nazwisko, wiek, adres prywatny, adres koła/klubu, oddziału PTTK.
3. Opisy zdjęć muszą określić datę powstania zdjęcia, miejsce i szlak na którym zostało wykonane, oświadczenie o autorstwie, o posiadaniu praw autorskich do zdjęcia oraz zgodę na przetwarzanie danych osobowych, zgodnie z zał. do niniejszego regulaminu.

VI. Przesłane pliki nie będą zwracane i z chwila nadesłania fotografie przechodzą na własność organizatorów.

VII. Nagrody:

Organizatorzy przewidują następujące nagrody:

- za zajęcie miejsc od I do III oraz wyróżnienia w każdej kategorii nagrody rzeczowe i książkowe. Nagrody nie podlegają zamianie na inne lub zamianie na ekwiwalent pieniężny. Wszystkie nagrodzone, wyróżnione i wybrane przez jury konkursu zdjęcia zostaną zaprezentowane na wystawie zorganizowanej w Holu Reprezentacyjnym Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Warszawie przy ul. Senatorskiej 11.

VIII. Udział w konkursie jest równoznaczny z wyrażeniem przez osoby uczestniczące (prawnych opiekunów) zgody na przetwarzanie przez organizatora ich danych osobowych na potrzeby konkursu. Osoby uczestniczące w konkursie (opiekunowie prawni) potwierdzają swoją zgodę na powyższe w formie przesłania do organizatora oświadczenia zgodnie z zał. do niniejszego regulaminu.

IX. Prace należy przesyłać na adres:

Zarząd Główny PTTK

Komisja Turystyki Żeglarskiej

00-075 Warszawa

ul. Senatorska 11

e-mail: poczta@pttk.pl

z dopiskiem „Konkurs fotograficzny KTŻ”

Z żeglarskimi pozdrowieniami
Organizatorzy

Skład jury konkursu:

Zygmunt Borg – przewodniczący

Barbara Kalinowska – członek

Mirosław Czerny - członek

Zarząd Główny PTTK
Komisja Turystyki Żeglarskiej
00-075 Warszawa
ul. Senatorska 11
e-mail: poczta@pttk.pl
z dopiskiem „Konkurs fotograficzny KTŻ”

**Formularz zgłoszenia
Konkurs fotograficzny KTŻ ZG.PTTK**

Imię:	
Nazwisko:	
Miasto:	
Kod pocztowy:	
Ulica:	
Nr domu:	
Adres e-mail:	
Telefon:	
Nazwa klubu/oddziału PTTK	
Adres klubu/oddziału PTTK	
Dodatkowe uwagi lub opis zdjęcia:	

Potwierdzam, że jestem autorem/ autorką załączonych zdjęć. Prawa osób portretowanych zostały wyjaśnione i osoby sportretowane wyrażają zgodę na wystawienie i ich publikowanie również dla celów reklamowych Konkursu. Niniejszym przyjmuję na siebie wszelkie roszczenia jakiegokolwiek natury, które osoby trzecie mogłyby kierować przeciwko organizatorom Konkursu. Przyjmuję warunki regulaminu Konkursu. Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zgodnie z ustawą o Ochronie Danych Osobowych (Dz.U.Nr.133 pozycja 883). Przesłanie niniejszej deklaracji wraz ze zdjęciem jest równoznaczne z akceptacją zasad uczestnictwa w niniejszym konkursie.

Data i podpis

RAMOWY PROGRAM KURSU I ZLOTU PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI ŻEGLARSKIEJ ZG PTTK

21.09.2007 r. (PIĄTEK)

11.00-13.30 – Przyjazd i zakwaterowanie uczestników Kursu i Zlotu – w Stacji Wodnej PTTK – Bachotek
(możliwość dowozu uczestników z Brodnicy).

13.30-14.30 – Obiad

15.00-15.15 – Uroczyste otwarcie Kursu i Zlotu z udziałem władz m. Brodnica i ZG PTTK

15.30-19.00 – Zajęcia programowe dla uczestników kursu (wg. osobnego programu)

15.30-17.00 – Zwiedzanie Parku Krajobrazowego – dla uczestników Zlotu.

19.00-21.00 – Ognisko Żeglarskie – zespół szantowy „Ostatnia Deska Ratunku”

22.09.2007 r. (SOBOTA)

08.00-09.00 – Śniadanie

09.00-14.00 – Zajęcia programowe dla uczestników kursu (wg osobnego programu)

09.00-11.00 – Zwiedzanie miasta Brodnicy (Starówka, muzeum) dla uczestników Zlotu.

11.00-12.00 – Pokaz walk rycerzy na Zamku Krzyżackim (uczestnicy Zlotu)

12.00-15.00 – Spotkanie uczestników Zlotu i KTŻ z władzami miasta Brodnica (w U.M.) „Perspektywy rozwoju
turystyki wodnej na terenie Pojezierza Brodnickiego” – biesiada, wyróżnienia.

16.00-18.00 – Rozmowy kwalifikacyjne dla uczestników Zlotu

18.00-19.00 – Kolacja – czas wolny – rozmowy żeglarzy przy ognisku

23.09.2007 r. (NIEDZIELA)

08.00-09.30 – Śniadanie

09.30-13.00 – Wyjazd do Zamku w Golubiu, zwiedzanie Torunia

13.00-14.00 – Obiad w lokalu (Toruń)

14.00-15.00 – Powrót do Bachotka i zakończenie Kursu i Zlotu

INFORMACJE ORGANIZACYJNE

- w Kursie Przodowników Turystyki Żeglarskiej uczestniczą przedstawiciele Klubów Żeglarskich PTTK i ZHP, spełniający formalne wymogi i zgłoszeni przez Kluby lub indywidualnie
- w Zlocie mogą uczestniczyć aktualnie czynni Przodownicy Turystyki Żeglarskiej, którzy wpłacą wpisowe i prześlą kartę uczestnictwa wraz z ksero dowodu wpłaty wpisowego na adres bezpośredniego organizatora (dotyczy to także uczestników kursu).
- w karcie uczestnictwa należy podać:
 - Imię i Nazwisko (uczestnika Zlotu lub Kursu)
 - Adres Korespondencyjny
 - Nazwa Klubu PTTK, którego jest członkiem
 - Informacje dodatkowe (posiadany stop. żeglar., posiadany ŻOT, inne uprawnienia))

ADRES BEZPOŚREDNIEGO ORGANIZATORA

ODDZIAŁ PTTK W BRODNICY

UL. Kościuszki 12

87-300 Brodnica

tel. 056 4982828

KOMANDOR ZLOTU I KURSU – JERZY KEDZIORA

tel. 056 494 00 38 , kom. 660846 466

WPISOWE – 150,00 (sto pięćdziesiąt złotych) zabezpiecza:

- wyżywienie (obiad 21, 22, 23.09; śniadanie 22,23.09; kolacja 21, 22.09)
- zakwaterowanie – z 21/22 i 22/23
- ubezpieczenie
- drobne upominki
- transport
- bilety wstępu do zwiedzanych obiektów

Należy wpłacać na konto:

Bank Spółdzielczy – Brodnica

Nr konta 14948411500000330420000007

WPISOWE wraz z Kartą Uczestnictwa należy przesłać na adres bezpośredniego organizatora do 30.08.2007 r.

Harmonogram rejsów morskich na jachcie „Syrenka” w sezonie 2007

Lp.	Data	Długość	Trasa	Prowadzący
S – 1	21.04 – 28.04	7 dni		
S – 2	28.04 – 5.05	7 dni	Górki Zach. – Władysławowo lub Górki Zach.	Mateusz Mroczek
S – 3	5.05 – 12.05	7 dni	Górki Zach. – Górki Zach.	Darek Rudziński
S – 4	12.05 – 19.05	7 dni	Górki Zach. – Górki Zach.	Piotr Wójcik
S – 5	19.05 – 26.05	7 dni	Górki Zach. – Świnoujście	<i>Do obsadzenia</i>
S – 6	26.05 – 2.06	7 dni	Świnoujście - Cuxhaven	Wojciech Wardzyński
S – 7	2.06 – 23.06	21 dni	Cuxhaven - Islandia	Adam Rogaliński
S – 8	23.06 – 14.07	21 dni	Dookoła Islandii	Jacek Trojanowski
S – 9	14.07 – 1.08	18 dni	Islandia - Szkocja	Mateusz Mroczek
S – 10	1.08 – 18.08	18 dni	Szkocja - Islandia	Michał Pietrzykowski
S – 11	18.08 – 8.09	21 dni	Islandia – Grenlandia - Islandia	Zuzanna Łopieńska
S – 12	8.09 – 22.09	14 dni	Islandia - Szkocja	Szymon Wojniak
S – 13	22.09 – 6.10	14 dni	Szkocja - Świnoujście	Andrzej Nowak (bosman: Mateusz Mroczek)
S – 14	6.10 – 13.10	7 dni	do indywidualnego uzgodnienia z ewentualnymi zainteresowanymi na mocy odpowiedniej uchwały Zarządu	
S – 15	13.10 – 20.10	7 dni	do indywidualnego uzgodnienia z ewentualnymi zainteresowanymi na mocy odpowiedniej uchwały Zarządu	